

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 2. sz.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 20 ffr. — 1 kr.
Félévre 10 „ — „
Negyedévre 5 „ — „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten
és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyilttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

A magyarságot és népnevelést Sárosmegyében terjesztő egyesület.

A magyarságot és népnevelést terjesztő egyesület létesítése ügyében kiküldött megyei választmány nevében, annak t. elnöke, Bánó József ö. mlta e napokban taggyűjtő levelet küldött szét egy hangulatjeljes felhívás kíséretében, melyből közöljük a következőket:

„A magyar történelmi társulat mult évi ittmulatása alkalmával visszhangra talált s a megyei közönség által lelkesedéssel felkarolt eszme: Sárosmegye népének újra megmagyarosítása és nevelése, egy lépéssel előre haladt.

„A magyarságot és népnevelést Sárosmegyében terjesztő egyesület“ alapszabályai a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium által a bemutatási záradékkal ellátottak s most már rajtuk a sor a magasztos eszmét diadalra juttatni. Odaadó buzgó működésünktől s önzetlen eljárásunktól méltán elvárja az egész ország, hogy az ige testté váljék.

Megyénkben a mult év nyarán megindult mozgalom visszhangra talált az egész országban, azóta számos hasonló célú egyesületek alakultak s már is megkezdtek működésüket; élénk figyelemmel kíséri ennek fejlődését a haza minden fia; melegen felkarolta azt pártkülömbőség nélkül az összes hazai sajtó. Itt az idő megmutatni, miszerint lelkesedésünk nem volt szalmatűz; és

hogy a nép újra magyarosítása, általában a magyar nyelv terjesztése, a nép nevelése s ezek által nemzeti létünk biztosítása érdekében áldozatokra is készen állunk.

A cél, mely felé törekszünk, oly magasztos, annyira közérdekű, miszerint semmi kétség, míhelyt a közönség egyletünk eszméjét még tágabb körben átértette, tömegesen fog annak megvalósítására egyesülni. Hogy pedig átértse, taggyűjtő ügybarátaink közreműködésétől függ.

És épen ez indokból felette kívánatosnak véljük, hogy a taggyűjtés mindjárt kezdetben a lakosság minden rétegére kiterjesztessék. A megyének nincsen oly családja, oly lakosa, mely itt közvetlenül érdekelve ne lenne.

Ezen felhívás alapján örömmel constatáljuk, hogy ezen sokat megbeszéltek s ránk nézve oly nagyjelentőségű ügy a valóslás stádiumába lépett.

A cél valóban nagy és nemes! Arról van szó, hogy a béke olaj-ágával kezünkben visszahódítsuk és biztosítsuk a hazának azt, a mit őseink karddal szereztek.

A feladat magasztos, de megoldása felette nehéz.

Sorakozzunk tehát a szent harez bajnokai közé, sorakozzunk mindnyájan, a kik hazafiasan gondolkodunk és érezünk; de sorakozzunk lelkesedéssel és komoly elszántsággal, hogy magunkkal ragadjuk azokat is, kiknek szívét a közöny kerge

fedti. Harsogjon a jelszó mindenfelé, hogy felriaszsa azokat is, kik a blasirtság ólomalmát aluszszák és nemzeti öntudatra ébreszse ama számosakat, kik az indolentia rút posványában tespednek.

Szeretett megyénk egykoron nem csak érzelmeire, de nyelvére nézve is magyar volt. Legyen ismét azzá!

Vannak nemzetek, melyek tüzzel-vassal terjeszkedve igyekeznek jövőjüket biztosítani. A mi fegyvereink hatalmasabbak, bár nyomukat nem jelzi sem párolgó vér, sem pusztulás; mert a mi fegyvereink: a béke, a kultúra, a nemzeti művelődés fegyverei.

Tömörüljünk a kibontott zászló köré, hogy erőnk imponánsa alakuljon és teljesítse kötelességét mindenki!

A lelkész foglalja be imájába fegyvereink diadalát, s buzdítson, serkentsen; A tanító ismertesse és szerettesse meg hazai nyelvünket a gondjára bizott zsenge ifjúsággal, izraelita polgártársaink pedig ragadják meg az alkalmat, annak kimutatására, hogy ők is valóban tudnak lelkesedni a nemzeti ügyért, s czáfolják meg tényekkel a sok oldalról még mindig szemökre lobbantott ama vádat, hogy germanizálnak.

A harez meg fog indíttatni, de mielőtt azt megkezdénők, vessen kiki számot magával, mert meg kell fontolni, hogy csak komoly akarattal és kitartással érhető el a kitűzött cél.

Ha minden meglesz; ha lelkesedéssel és erővel, komoly akarattal és férfias elha-

TÁRCZA.

Messalina.

— Elbeszélés. —

Írta: R. P. O.

(Folytatás.)

Ernő atyját még gyermekkorában veszté el, nevelését egy gyengéd kedves anya irányzta, ki őt az imádásig szerette. A kör melyben ő eddig élt szerény, meghitt kör vala, az áldozatkész édes anyja, a bájos szende Iza, Ernő, első szerelmi ábrándja, és Zádory Elek, a nemeslelkű, a valódi barát ezek — között oszlott meg minden szeretete és boldogsága.

Midőn Ernő első meghívását a miniszterelnök estélyéhez kapta, Kőszirtyné megörült a kitüntetésnek, de egyuttal figyelmezteté fiát ama fényes világ kísértésére. A kedves Iza pedig elszomorodott, az a gondolat nyugtalanította, hogy Ernő az elegáns termek fényében tökéletesen feledni fogja, az egyszerű, a homályban élő barátját.

Amint Ernő őket elhagyá, áldásként anyja és Iza egy szeretetteljes csókot nyomott homlokára. Ugyanezen az első estélyen lett Kőszirty, az igéző szép Kornay grófnőnek bemutatva, s ugyanezen az estélyen veszté el a szegény fiu esztét s dönté halomra nagyratörékvő terveit. — De esoda-e? Istenem! hisz emberek vagyunk mindannyian izgekony idegekkel ellátva és ilyen Elvirával szemben vajmi könnyen feledkezünk meg mindenről.

Zádory megjedte, amint Ernő közlé vele, hogy a csásos grófnő meghívása folytán látogatást tesz a Kornay-palotában.

— Szerencsétlen ember! — kiáltá megré-

multen Elek — nem látod minő örvény felé rohansz? Fordulj el az ilyen asszonyoktól, kiket a világ csodál és a férfiak serege körül rajong; tekintetük vészthozó, büszke hideg szívüket a bűn tartja fogva, veszélyes mámorító lég övedzi őket, mely mérge a tiszta szívekre.

— A grófnő a miniszter rokona, ha a meghívást el nem fogadom, elvesztem a miniszter és a grófnő kegyét — igazolá magát Ernő.

— Irtózz a grófnőtől! Gratia malorum tam infida est quam ipsi. És hidd meg Pliniusnak igaza van. Ami a grófnőt illeti, ő egy Messalina; ép oly elvetemült és az érzéki gyönyörökben elmerült nő, mint volt maga; a romlottságáról hírhedett Messalina.

Az ilyen Messalinák száma nagy, rontó felekélyként lepték el az egész társadalmat, s szenvedélyességgel megvonják az ifjut nemes törekvésétől, megfosztják egészségétől, sőt még a halál karjaiban is lökik.

— Balga aggodás édes jó Elek barátom! Merő túlzás, hisz nem vagyunk már gyermekek.

Es Ernő elment, elment másodsor is, harmadszor is és ime most lebilineselten tölti ez asszony előtt rabszolgaként napjait.

Elvira még mindég várja őt; elvégre Ernő oly halkán lépett a tereembe, hogy a grófnő észre sem vevé.

Kőszirty igen halványan nézett ki, szemei mélyen beesve, egész alakján bágyadság volt észlelhető; aki őt néhány héttel ezelőtt vidoran, egészséges színben látta, az alig ismerné most reá.

— Oh e gyöttrő álmak, folyton üznek! — sóhajtá fel egy oszlophoz támaszkodva. — Seholy sem lelem nyugtamat, mint egy örült tévelygek szerte. Mind-nűt anyámat vélem hallani, látom kétségbeesett arcát, látom őt borzasztó kinok között; s mellette a halvány virág, vigasztaló anygalként törli könyeit, s igyekszik az övéit elrejtteni. Oh anyám! anyám! mi lett fiadból,

lelkemnek magas iránya elveszett, minden törekvésem halva fekszik előttem. — Oh e nyomorult szív nem tudja lerázni rablánczait. És mégis, nem hagyhatom el őt, teljesen hatalmában vagyok; szeretem. Akaratom ellenére vezetek hozzá lép-teim, első tekintete elbűvölt, s én éjeket töltök álmatlanul, környezetem izetlenné vált és a csábitás győzött. Rabja vagyok ez asszony szenvedélyének, elvesztém fejemet. Oh és ez a lázas állapot teljesen fölemeszt, tönkreteszi életerőmet. Oh én megörülök, fejem ég mint a tűz, eremben vérem lángtengerként forr. Istenem? mi történik én velem?

— Ernő! ah ön itt?

Ernő megrázkódott és feleszmélt a grófnő szavaira.

— Igen, én vagyok! kiáltá fel a szép asszony elé sietve.

— Hol késett ön oly soká?

— Az erdőben tevék egy sétat nem gondolván, hogy férjével oly gyorsan fog végezni.

— Ah minő vigyázatlan ön, ha valaki meglátta; gondoljon hiremre.

— Senki sem látott, elhagyatott bokrok között járkáltam.

— És elmerengett? kérdé csábitó mosolylyal a grófnő s Ernőt maga mellé vonva.

— Ah! ön tud sentimentalis lenni, s higgye meg mondá Elvira folytatólag — igen sok férfi épen ezáltal ér el mindent az asszonyoknál. — De ön beszélt az imént valamit, mintha panasz-kodott volna. Magán beszéd csak heves örömben vagy szerencsétlen állapotunkban tolul ajkainkra.

— Éu boldog vagyok az ön varázskörében. A legközelebb tartandó beszédemre gondolék.

— Ah ön beszédre gondol?! Most

A boldogságnak még csak két hete van hátra.

Szabadságom nyolcz hétre szól.

tározottsággal lépünk majd a küzdőterre: akkor talán még mi is megérjük a győzelem dicső napját, ama győzelemét, melyet győző és legyőzött egyaránt ünneplni fog.

Polgártársak! lépjétek be tömegesen a magyarságot és népnevelést terjesztő egyesületbe; lépjétek be mindnyájan, kivétel nélkül, — mert csakis egyesülten fogjuk kivívhatni ama győzedelmet, melynél szebbet soha sem ünnepeltek!

Városi ügyek.

A városi közmunka leszolgálatára nézve ezentúl a következő törvényhatósági határozat lesz mérvadó.

Tekintve Eperjes sz. kir. város kivételes helyzetét a városi közmunka pontosabb leszolgálatának biztosítása tekintetéből határozatlik miszerint:

1) Sz. kir. Eperjes város területén az összes összeirt gyalog és igás közmunka az arra kötelezettek által megváltás útján szolgáltatik le, jogában álland azonban az egyes közmunka kötelezeteknek a közmunka összeírásakor s esetleg a közmunka leszolgálatát megelőző év december hó 15-éig a városi hatóságnál bejelenteni, miszerint közmunkájukat természetben kívánják ledolgozni. Kötelességévé tétetik még a sz. kir. város tanácsának, miszerint a közmunka összeírás betervezésével egyidejűleg a közmunkavállalásosság és természetben ledolgozandó közmunka iránti kimutatást is egyidejűleg terjessze be.

2) A gyalog közmunka váltásdíja sz. kir. Eperjes városa területén minden egyes gyalog napszám után 40 krajczárban, az igás közmunkára kötelezettek nézve ellenben minden kettős fogat után évi 8 forintban s minden egyes fogat után 4 forintban állapítatik meg.

Kánikulai krix-krax.

(A miről én nem tehetek. Futó alakok. Kaucuk ember. Gondolatok Neptunus csatornájában. Praktikus oldalak. Találó hasonlat. Viharos ismerkedés. Piktör és Piktória. Zápor hull s mégis ég. Fél szivkérés. Megadás pakkban. Paradoxon.)

Mindenekelőtt is bocsánatot kérek, hogy a czimnek meg nem felelhetek s dacára a kánikulának esős időről vagyok kénytelen diskurálni.

Hiszen méltóztatik látni, hogy már egy álló hete folyvást esőzik; a kalendárium irtalmatlan gúnyt űz velünk — elannyira, hogy én már azon kezdtem gondolkodni, hogy nem volna-e jó ellene megszavazni a bizalmatlanságot?

Hanem hát később eszembe jutott, hogy kár volna bolygatni a dolgot, mert alig jutnánk e tekintetben megállapodásra, — a mennyiben a mi vérünkben az a jó (?) tulajdonság van meg, hogy mi soha, sehol és semmiféle ügyben nem juthatunk egyetértésre.

Itt is úgy volna!

Az egyik az égető-forró, a másik az esős-hideg, a harmadik a szeles-verőfényes, a negyedik az esőtlen borus napokat dicsőiténé — s az egésznek az lenne a vége, hogy összekapnánk „örömére“ a kánikulának; — azért hát legjobb

— Minő gyorsan repül az idő. Szabadságát meghosszabbítottam.

— Ezt elfogadni halátlanság volna részemről.

— Ha szeretünk nem gondolunk mások itéletével. Az ön szabadsága meg lesz hosszabbítva.

— Ön parancsol, én foglya vagyok.

— A láncok nagyon kinn vannak!

— Nem Elvira, szeretlek, boldog vagyok! — szolt Ernő karját a bájos asszony dereka körül fonva.

— Ön nem boldog — mondá a grófnő — — oly halvány, ön remeg, hangja gyakran olyan, mintha könyeit akarná elnyomni.

Köszirty szenvedélyesen simult a mámorító szép Elvira kebléhez. — Oh Elvira! én nagyon szeretlek — mondá. — De néha szegény anyámra gondolok, ő szenvedni fog távollétem alatt.

— Istenem, minő jó gyermek ön, de csak nem akar mindég anyja mellett ülni, kis fiu.

Elvira keble oly gyönyörteljesen hullámzott, szemének szenvedélyes tekintete oly égető volt, hogy Ernő megfedkezve mindenről egész odaadással élvezte e bódító kéjes pillanat varázsát.

— Elvira! Elvira! — kiáltá az asszonyt szenvedélyes csókjaival elhalmozva — ha önt látom feledve van minden, egyedüli boldogságom csak ön, egyedül ön!

— Oh minő boldoggá tesznek szavaid, — mondá a szép sírén. — Lásd Ernő, én igen sokat szenvedtem az életben, s ime ábrándos szerelmed, új életet önt árva szivembe. — És erre hévvel fonta karjait a szép ifju nyaka körül és égető ajkanak csókjával egészen elszédíté őt. Minő szép vagy, — szolt lihegve — e halványság nagyon jól áll arczodnak

Köszirty tekintete, önkénytelenül a mellettük álló mozaik asztalon heverő revolverre esett és hideg borzongás futá őt végig.

(Folyt. köv.)

lesz, ha a bizalmatlanság megszavazásáról szóló indítvány ad acta tétetik.

En ugyan a magam jóvoltából megtennék mindent arra, hogy akkortájt csakugyan kánikula legyen, mikor kánikuláról írónak holmi dolgok; — hanem, — már tessék megengedni, pingálós tehetségem nem terjed annyira, — ha mindjárt vadonat új toll s extra fain szalontentával is dolgoznom, — hogy ezeket a pocsolyás, borus napokat, — verőfényessé pingáljam!

Magamat tisztára mostam, s most már hullhat a zápor, akár csak vízőzönkor.

Hullott is irtalmatlanul s a gazdasszonyok már előre megjövendölték, hogy a káposzta-szüretből semmi sem lesz ez idén. — Különben hát káposzta ide, káposzta oda — csak a töltelék maradjon meg — és a korhelylevesnek való leve!

Ily, s hasonló gondolatok közt baktattam ebben az esős-kánikulában; hogy hová? azt magam sem tudtam egyelőre.

Az utczán csupa futó alakokkal találkoztam, kik annnyival is inkább nem vonták magukra figyelmemet, mert nagyobbára az erősebbik nemhez tartoztak. A gyöngébb női-nem nem szereti a vizet, csak regényes erdőben csörgedező patak alakjában, melynek partjain aztán örökig elmerenghet a szerelem örk kérdőjelei fölött!

Hanem azok a futó erősebb nembeli alakok igen furcsán néztek ki. A mint jobban szemügyre vettem őket, úgy tapasztaltam, hogy az egytől-egyig mind kaucuk-ember.

A lábom kaucuk sár-czipő; bokától térdig kaucuk nadrág sárvédő; válltól térdem alul kaucuk-köpeny; a fején kaucuk-kapucnyai, — s aztán még azt mondják, hogy a mai nemzedékben nincs meg a kellő rugékonyság? . . merő rágalom az egész!

Hiszen én kérem alásan, halk imát rebogtem a Mindenhatóhoz, hogy ne engedje meg rajtam azt a szerencsétlenséget megessni, hogy ily kaucuk-tömegbe ütközsem, mert igen könnyen megeshetett volna, hogy az ilyen élő gumielasztikum megproduktálja rajtam azt a furcsa physikai experimentumot, hogy borzasztó rugékonyságánál fogva a járdáról egyenest a Neptunus csatornájába ruggaszt.

Ott aztán elég időm lett volna arról elmélkedni, hogy tulajdonképen kánikulában avagy kaucukulában élünk-e mi most?

No hanem hát ez a baj meg nem esett rajtam; sőt ellenkezőleg szerencse ért, mert a felczipőm eddig éppenséggel félig telt meg vízzel, — a min én, — mint országos sparmajster — (a boldogult Zsedényi beszédei mindig legfőbb tanulmányaim tárgyát képezték!) borzasztóan örültem, hogy ily olesó pénzen juthatok lábvizhez, — no meg egy kis náthához?

Nono, hanem azért korántse tessék nevetni. Van olyan alkalom is, midőn az ember a náthának is hasznát veszi; . . ha zavarban van legalább az orrát fújhatja, — ha egyebet nem tehet!

Mindennek meg van a maga praktikus oldala!

Csak az én esernyőmnek nincs meg! . . A tetején van vagy három lyuk, melyen keresztül piktorságomra nem ömlhet se több, se kevesebb vízmennyiség, mint a mennivel knapp kézzelfoghatóvá lehet tenni a „lucskos“ fogalmat.

Épen kialudt szivaresutkámval próbálgattam a lyukak egyikét bedugni, midőn a távol messzeségben (vagy 30 lépésnyire!) egy esernyőtlen nő-alakot látok lihegve-pihegve velem szemközt futni.

Megerőltetem a szemem, s mi természetesebb, mint hogy szépnek, gyönyörűnek, bájosnak találom a menekülő özikét; az első másodikperczben beleszeretek s a másodikban már arról gondolkodom, hogy tüstént feleségül venném.

Nálam borzasztó gyors menete van az ilyenféle dolgoknak! Én mihelyest szép lányt látok, tüstént eszembe jut a feleség, — ép'úgy, mint a tojás látásáról a ráutota!

Nem szép, hanem találó hasonlat.

Mikor már csak három lépés volt köztünk a distantia, s midőn határozottan megvoltam győződve afelől, hogy telefon hiányában is meghallja szavamot a bájos menekülő, — felajánlám neki esernyőmet.

Ő elfogadta — s én boldog voltam! . .

Pironkodva dugdostam be esernyőmön azokat a vízáttható lyukakat zsebkezdőmnek diri b-darabra tépett foszlányával. — csakhogy víz (ha legalább szentelt lett volna?) ne érje azt a rózsza arczot! (Esetleg még letalálta volna mosni; — hát már minek hozsam zavarba a kicsikét?)

— Merre lakik nassád?

— A felső-külvárosban.

.. Tyhü! . . hisz' az ép' egy negyed mértföld! . . Amíg odaérek merő víz leszek, . . ruha, kalap, czipő . . mind elázik rajtam! (Se baj no! . . legalább azok is elmondhatják magukról, hogy nekik is volt egy jó napjuk!)

A felütig nagyobbára, — amint az ily elfogult állapotban rendszeren szokás, — e változó ut esős időjárás korholtuk; — miközben én párzó különféle variációkban tudtára adtam védemezemnek, hogy én e gyalázatos időt mindazonáltal áldom és szerencsés véletlennek tartom — csak azért, mert ez szolgáltatá az alkalmat nekem ő vele megismerkedni! . .

Ez a szó legszorosabb értelmében viharos

megismerkedés volt; s én az ut másik felében már annyira neki bátorodtam, hogy a nevét is megkérdeztem.

— Hogy hívják kegyedet?

— Viktóriának!

Ah! . . . Piktör s Piktória! . . . ez nem hangzanék rosszul? . .

— S mikor van kegyednek a nevenapja?

— November 3-án.

— Valóban nékem is akkor van! (Már előre örültem, hogy két névnap helyett, csak egyet kellesz megülni.)

— Ha majd a nevünk napjára lesz már szánút, akkor e mai nap emlékére, együtt kiszánkázunk! felelé közönnyel Viktória az én érzelmeteljes kifakadásomra.

— Mit nékem egy-két órai szánkázás?

én az egész életet szeretném önnel végig szánkázni! . . sőhajtám halkán.

Nem tudom, hogy meghallotta-e, vagy nem? — elég az hozzá, hogy nem felelt.

Neki bátorodtam! . . Hangosan kezdém el dicsérni a haját, szemét, arczát, száját, fülét, körmet . . . stb. . . . Még csak oda sem konyitotta a fülét!

Bennem, kérem alásan, már ugy égett, lángolt a szerelem, hogy azt még egyszer olyan zápor sem lett volna képes eloltani, . . s ő? . . nem felelt semmit!

Ez már bántani kezdett!

No hiszen megálj! . . ha így meg nem érted, hát meg mondom én másképp is!

Összeszedtem minden erőmet; . . majd megfultam míg kimondtam, ami a szivemet nyomta.

— Viktória! . . én kegyedet szeretem!

— Ah! ne mondja?

— De ha egyszer mondom! erősítem tüzesen.

— Ön csak tréfál! . . Különben szót sem érdemel az egész! Lásna én itt lakom; . . itthon vagyunk! hadará a bájos angyal egymásután.

Ugy álltam ott a kapu előtt, mint a mértföldmutató.

— Viktória! van kegyednek szive? kérdém vég erőmegfeszítéssel.

— S ha még tudná, milyen szép?

— . . Ide adja nékem a felét? . . megosztja azt velem? . . rimázkodám érzéstelesen.

— Nono! édes barátom, arról most ne beszéljünk; annyiról biztosíthatom, hogy jőin laluttal vagyok ön iránt . . .

— De én határozott választ, . . a szivemnek felét kérem!

— Holnap tudtára adom; irok önnek! . . Isten önnel! . .

Eltűnt előlem; . . felszökött a lépcsőn, mint egy gazella; s én búskomoran ballagtam hazafele, mint egy — viziló!

Tehát holnap! . .

A mint másnap reggel fölbredek ott látok egy pakkot az asztalomou; fölbontom, . . s tessék tudni, mi volt benne? . . egy levél meg valami!

„Tisztelt uram!

Ön azt kérdezte tőlem tegnap, hogy „van-e szivem?“ — én azt feleltem, hogy van! — Ön annak a felét kérte; . . ime itt küldöm önnek! Viktória.

N. B. A legutóbbi országos vásár alkalmával vette jegyemem vásárfiának; nem hiszem, hogy valami kitűnő ize lenne; — én még nem kóstoltam!

Oh keserűség meg ne öl! hát ő nekem egy komisz mézeskalács-szív felét küldte meg; . . s ha legalább a vers is rajta volna? . . hanem azt magának tartotta! . . .

Oh, oh! . . ily szíves szívtelen levél!! . . .

Mily szép paradoxon? . . beküldöm példának valami stylisticába!! . . .

Füles Piktör.

Irodalom.

— A „Regényvilág“ ez. kiváló szépirodalmi folyóirattól megjelent a 20—22-ik füzet, nagyon becses és érdekes tartalommal. Jókai Mór „Egy játékos aki nyer“ ez. kiválóan érdekes regényének folytatásai mellett vesztül F.-né Gyujtó Izabella „A multak arnyai“ ez. Erdély társadalmi életéből merített szép regényének újabb közleményeit. Az eredeti regényeken kívül e vállalat a külföldi irodalmi legjobb termékeit is ülteti át és e tereen kifejtett működés határozottan odairányul, hogy leszorítsa a családi olvasóasztalról azokat a kártékony, selejtes gyári termékeket, mikkel egyes lelketlen üzér a magyar közönséget néhány év óta mindenféle „praenium“-szédélés által elárasztani törekszik. „Regényvilág“ ez újabb füzetében alig hogy befejezi a legnagyobb francia regényirő Daudet Alfonz „Tarasceni Tartarin uram jeles kalandjai“ ez. humoros regényét, — már is egy más nemzetbeli kiváló író, Pierantoni Mancini Grazia asszony, az olasz külügyminiszter költői lelkű leányának „Lidia“ ez. szép szerelmi történetének közlését indítja meg. Pierantonié a mai Olaszország egyik legkiválóbb írója, ki nagyon is megérdemli, hogy a jobb ízlésű magyar közönség megismerkedjék vele. Ezekon kívül Taubert Emil „Niobe leánya“ ez. hosszabb elbeszélése, Rosegger, az osztrák alpesek költőjének egy kedves rajza, költemények, irodalmi és más egyebet foglalnak e füzetekben. Újlag ajánljuk e minden tekintetben pártolásra méltó folyóiratot t. olvasóink, különösen művelő hölgyeink figyelmébe. A „Regényvilág“ legközelebbi számában megkezdü Marlit E. asszony „Az ispán cselédje“ ez.

Folytatás a mellékleten.

legújabb regényén most folyó előfizetési ára negyven 6 frt. Előfizet egyenesen a kiadó hivatala Budapest

Kéjuzatok

Sz. Istvanünnepe városi ligetben kalmával a Kamasáiról, egyeb Szeben, Hetinar harmadik osztalított aron adalállomásokon eskí, s érvényeseltvonatra, kivéve súly nem engedközönség, hogy séges menetjegyben mindkét olézen jegyeket Bhanem a visszutt

A helybeli tatás f. hó 11-esos ö méltóságérdeklődése mellett kisorozva

A kassai fogadtatása ügykészletek.

Az öszi g. f. hó 20 ka kör

A felsőbb napokban vizsgaszempontból egyzottság. Az ered

A nagyszállomással össze közelebbi adatik

Hymen. Doltárhoz kedve Irma kisasszony ünnepele eljegy asszonnyal. —

Macska a ben a reudorsé akrobatát fogott kis törpe fiu h

hóval Sanitesben Troublent csak G

kényyszerítete. l befestett macsk

törpe állatszeli előleite vonakod és veresleg kény

jól folytak, egy mérges kandur torkon ragadta

macská! s meglehetett vol macska pedig o

kedés áldozatana ből, areának m az akrobatát l

szökött s csak Magyar e

Newyorkból írj most közbeszéd ez az u. n. d

ember; Mérő éves férfi, egy (Strengmind et

egy egyszerű de négy nagyobb kifeszítve. A pa

által lassan elő része a betűket

része felülről ke kopogtatásához.

codik Ameriká mányának szerk

badalmat már üzletvezetője na

gyorsiró gépeke lteni, hogy egy

czéggel összekö tesült, 20,000 f

lomért Mérőne ajánlatot. A tal fogják czélszerű

Szegedre váratlanul törté legközelebbi r

Indítatva érrekonainnak, l nek ez uton sz

arra kérvén ök jóindulatukat s sziveskedjenek.

Czeglédre *) E rovat a szerkesztő.

tározottsággal lépünk majd a küzdőterre: akkor talán még mi is megérjük a győzelem dicső napját, ama győzelemét, melyet győző és legyőzött egyaránt ünnepleni fog.

Polgártársak! lépjétek be tömegesen a magyarságot és népnevelést terjesztő egyesületbe; lépjétek be mindnyájan, kivétel nélkül, — mert csakis egyesülten fogjuk kivívhatni ama győzedelmet, melynél szebbet soha sem ünnepeltek!

Városi ügyek.

A városi közmunka leszolgálatára nézve ezentúl a következő törvényhatósági határozat lesz mérvadó.

Tekintve Eperjes sz. kir. város kivételes helyzetét a városi közmunka pontosabb leszolgálatának biztosítása tekintetéből határozatuk miszerint:

1) Sz. kir. Eperjes város területén az összes összeirt gyalog és igás közmunka az arra kötelezettek által megváltás útján szolgáltatik le, jogában állandó azonban az egyes közmunka kötelezetteknek a közmunka összeírásakor s esetleg a közmunka leszolgálatát megelőző év december hó 15-éig a városi hatóságnál bejelenteni, miszerint közmunkájukat természetben kívánják ledolgozni. Köteletségévé tétetik még a sz. kir. város tanácsának, miszerint a közmunka összeírás betervezésével egyidejűleg a közmunkaváltásösszeg és természetben ledolgozandó közmunka iránti kimutatást is egyidejűleg terjessze be.

2) A gyalog közmunka váltásdíja sz. kir. Eperjes városa területén minden egyes gyalog napszám után 40 krajczárban, az igás közmunkára kötelezettekre nézve ellenben minden kettős fogat után évi 8 forintban s minden egyes fogat után 4 forintban állapítatik meg.

Kánikulai krix-krax.

(A miről én nem tehetek. Futó alakok. Kaucsuk ember. Gondolatok Neptunus csatornájában. Praktikus oldalak. Találó hasonlat. Viharos ismerkedés. Piktör és Piktória. Zápor hull s mégis ég. Fél szívkerés. Megadás pakkban. Paradoxon.)

Mindenekelőtt is bocsánatot kérek, hogy a címnek meg nem felelhetek s daczára a kánikulának esős időről vagyok kénytelen diskurálni.

Hiszem méltóztatik látni, hogy már egy álló hete folyvást esőzik; a kalendárium irgalmatlan gúnyt űz velünk — elannyira, hogy én már azon kezdtem gondolkodni, hogy nem volna-e jó elleme megszavazni a bizalmatlanságot?

Hanem hát később eszembe jutott, hogy kár volna bolygatni a dolgot, mert alig jutnánk e tekintetben megállapodásra, — a mennyiben a mi vértünkben az a jó (?) tulajdonság van meg, hogy mi soha, sehol és semmiféle ügyben nem juthatunk egyetértésre.

Itt is úgy volna!

Az egyik az égető-forró, a másik az esős-hideg, a harmadik a szeles-verőfényes, a negyedik az esőtlen borus napokat dicsőiténé — s az egésznek az lenne a vége, hogy összekapnánk „örömére“ a kánikulának; — azért hát legjobb

— Minő gyorsan repül az idő. Szabadságát meghosszabbítottam.

— Ezt elfogadni hálátlanúság volna részemről.

— Ha szeretünk nem gondolunk mások itéletével. Az ön szabadsága meg lesz hosszabbítva.

— Ön parancsol, én foglya vagyok.

— A lánczok nagyon kímőzzák!

— Nem Elvira, szeretlek, boldog vagyok! — szolt Ernő karját a bájos asszony dereka körül fonva.

— Ön nem boldog — mondá a grófnő — — oly halvány, ön remeg, hangja gyakran olyan, mintha könyeit akarná elnyomni.

Köszirty szenvedélyesen simult a mámorító szép Elvira kebléhez. — Oh Elvira! én nagyon szeretlek — mondá. — De néha szegény anyámra gondolok, ő szenvedni fog távollétem alatt.

— Istenem, minő jó gyermek ön, de csak nem akar mindég anyja mellett űlni, kis fiu.

Elvira keble oly gyönyörteljesen hullámzott, szemének szenvedélyes tekintete oly égető volt, hogy Ernő megfedkezve mindenről egész odaadással élvezte e bódító kéjes pillanat varázsát.

— Elvira! Elvira! — kiáltá az asszonyt szenvedélyes csókjaival elhalmozva — ha önt látom feledve van minden, egyedüli boldogságom csak ön, egyedül ön!

— Oh minő boldoggá tesznek szavaid, — mondá a szép sirén. — Lásd Ernő, én igen sokat szenvedtem az életben, s ime abrándos szerelmed, új életet önt árva szívembe. — És erre hével fonta karjait a szép ifju nyaka körül és égető ajkának csókjával egészen elszédíté őt. Minő szép vagy, — szolt lihegve — e halványság nagyon jól áll arczodnak

Köszirty tekintete, önkénytelenül a mellettük álló mozaik asztalon heverő revolverre esett és hideg borzongás futá őt végig.

(Folyt. köv.)

lesz, ha a bizalmatlanság megszavazásáról szóló indítvány ad acta tétetik.

En ugyan a magam jóvoltából megtennék mindent arra, hogy akkortájt csakugyan kánikula legyen, mikor kánikuláról írónak holmi dolgok: — hanem, — már tessék megengedni, pingáló tehetségem nem terjed annyira, — ha mindjárt vadonat új toll s extra fain szalontentával is dolgoznom, — hogy ezeket a pocsolás, borus napokat, — verőfényesekké pingáljam! . . .

Magamat tisztára mostam, s most már hullhat a zápor, akár csak vízőzönkor.

Hullott is irgalmatlanul s a gazdasszonyok már előre megjövendöltek, hogy a káposzta-szüretből semmi sem lesz ez idén. — Különbén hát káposzta ide, káposzta oda — csak a tölteléké maradjon meg — és a korhelylevesnek való leve!

Ily, s hasonló gondolatok közt baktattam ebben az esős-kánikulában; hogy hová? azt magam sem tudtam egyelőre.

Az utcán csupa futó alakokkal találkoztam, kik annnyival is inkább nem vonták magukra figyelmemet, mert nagyobbára az erősebbik nemhez tartoztak. A gyöngébb női-nem nem szereti a vizet, csak regényes erdőben csörgedező patak alakjában, melynek partjain aztán órákig elmerenghet a szerelem örök kérdőjelei fölött!

Hanem azok a futó erősebb nembeli alakok igen furesán néztek ki. A mint jobban szemügyre vettem őket, úgy tapasztaltam, hogy az egytől-egyig mind kaucsuk-ember.

A lábom kaucsuk sár-czipő; bokától térdig kaucsuk nadrág sárvédő; válltól térden alul kaucsuk-köpeny; a fején kaucsuk-kapucznai, — s aztán még azt mondják, hogy a mai nemzedékben nincs meg a kellő rugékonyság? . . . merő rágalom az egész! . . .

Hiszem én kérem alásan, halk imát rebogtem a Mindenhatóhoz, hogy ne engedje meg rajtam azt a szerencsétlenséget megessni, hogy ily kaucsuk-tömegbe ütközsem, mert igen könnyen megeshetett volna, hogy az ilyen élő gumielasztikum megprodukálja rajtam azt a furesa physikai experimentumot, hogy borzasztó rugékonyságánál fogva a járdáról egyenest a Neptunus csatornájába ruggaszt.

Ott aztán elég időm lett volna arról elmélkedni, hogy tulajdonképen kánikulában avagy kaucsukulában élünk-e mi most?

No hanem hát ez a baj meg nem esett rajtam; sőt ellenkezőleg szerencse ért, mert a fél-czipőm eddig éppenséggel félig telt meg vízzel, — a min én, — mint országos sparmajster — (a boldogult Zsedényi beszédei mindig legfőbb tanulmányaim tárgyát képezték!) borzasztóan örültem, hogy ily olesó pénzen juthatok lábvizhez, — no meg egy kis náthához?!

Nono, hanem azért korántse tessék nevetni. Van olyan alkalom is, midőn az ember a náthának is hasznát veszi; . . . ha zavarban van legalább az orrát fújhatja, — ha egyebet nem tehet!

Mindennek meg van a maga praktikus oldala! . . .

Csak az én esernyőmnek nincs meg! . . . A tetején van vagy három lyuk, melyen keresztül piktorságomra nem ömölhet se több, se kevesebb vízmennyiség, mint a mennnyivel knapp kézzelfoghatóvá lehet tenni a „lucskos“ fogalmat.

Epen kialudt szivarcsutkámmal próbálgattam a lyukak egyikét bedugni, midőn a távol messzeségben (vagy 30 lépésnyire! egy esernyőtlen nő-alakot látok lihegve-pihegve velem szemközt futni. Megerőltetem a szemem, s mi természetesebb, mint hogy szépnek, gyönyörűnek, bájolónak találom a menekülő özikét; az első másodperczen beleszeretek s a másodikkban már arról gondolkodom, hogy tüstént feleségül venném.

Nálam borzasztó gyors menete van az ilyenféle dolgoknak! En mihelyest szép lányt látok, tüstént eszembe jut a feleség, — ép'úgy, mint a tojás látásáról a rántota! . . .

Nem szép, hanem találó hasonlat.

Mikor már csak három lépés volt köztünk a distantia, s midőn határozottan megvoltam győződve afelől, hogy telefon hiányában is meghallja szavamat a bájos menekülő, — felajánlám neki esernyőmet.

Ó elfogadta — s én boldog voltam! . . .

Pironkodva dugdostam be esernyőmön azokat a vízható lyukakat zsebkendőmnek diri-b-darabra tépett foszlányával. — csakhogy víz (ha legalább szentelt lett volna?) ne érje azt a róza arcot! (Esetleg még letalálta volna mosni; — hát már minek hozzam zavarba a kiesikét?)

— Merre lakik nassád?

— A felső-külvároson.

.. Tyhü! . . . hisz' az ép' egy negyed mért-föld! . . . Amig odaérek merő víz leszek, . . . ruha, kalap, czipő . . . mind elázik rajtam! (Se baj no! . . . legalább azok is elmondhatják magukról, hogy nekik is volt egy jó napjuk!)

A felutag nagyobbára, — amint az ily elfogult állapotban rendesen szokás, — e változó ut esős időjárásat korholtuk; — miközben én persze különféle variációkban tudtára adtam védemzemnek, hogy én e gyalázatos időt mindazonáltal áldom és szerencsés véletlennek tartom — csak azért, mert ez szolgáltatá az alkalmat nekem ő vele megismerkedni! . . .

Ez a szó legszorosabb értelmében viharos

megismerkedés volt; s én az ut másik felében már annyira neki batorodtam, hogy a nevét is megkérdeztem.

— Hogy hívják kegyedet?

— Viktóriának!

Ah! . . . Piktör s Piktória! . . . ez nem hangzanék rosszul? . . .

— S mikor van kegyednek a nevenapja?

— November 3-án.

— Valóban nekem is akkor van! (Már előre örültem, hogy két névnap helyett, csak egyet kellesz megülni.)

— Ha majd a nevünk napjára lesz már szánút, akkor e mai nap emlékére, együtt kiszánkázunk! felelé közönnnyel Viktória az énérelemteljes kifakadásomra.

— Mit nekem egy-két órai szánkázás? . . . én az egész életet szeretném önnel végig szánkázni! . . . sóhajtám halkán.

Nem tudom, hogy meghallotta-e, vagy nem? — elég az hozzá, hogy nem felelt.

Neki batorodtam! . . . Hangosan kezdém el dicsérni a haját, szemét, arcját, száját, fülét, körmet . . . stb. . . . Még csak oda sem konyitotta a fülét!

Bennem, kérem alásan, már ugy égett, lángolt a szerelem, hogy azt még egyszer olyan zápor sem lett volna képes eloltani, . . . s ő? . . . nem felelt semmit!

Ez már bántani kezdett!

No hiszen megálj! . . . ha így meg nem érted, hát meg mondom én másképp is!

Összeszedtem minden erőmet; . . . majd megfultam mig kimondtam, ami a szívemet nyomta.

— Viktória! . . . én kegyedet szeretem!

— Ah! ne mondja?

— De ha egyszer mondom! erősítém tüzesen.

— Ön csak tréfál! . . . Különbén szót sem érdemel az egész! Lásna én itt lakom; . . . itthon vagyunk! hadará a bájos angyal egymásután.

Ugy álltam ott a kapu előtt, mint a mért-földmutató.

— Viktória! van kegyednek szive? kérdém vég erőmegfeszítéssel.

— S ha még tudná, milyen szép?

— . . . Ide adja nekem a felét? . . . megosztja azt velem? . . . rimáncodám érzésseljesen.

— Nono! édes barátom, arról most ne beszéljünk; annyiról biztosíthatom, hogy jóin lalattal vagyok ön iránt . . .

— De én határozott választ, . . . a szívemnek felét kérem!

— Holnap tudtára adom; irok önnek! . . . Isten önnel! . . .

Eltűnt előlem; . . . felszökött a lépcsőn, mint egy gazella; s én búskomoran ballagtam hazafele, mint egy — viziló!

Tehát holnap! . . .

.

A mint másnap reggel fölébredtem ott látok egy pakkot az asztalomon; fölbontom, . . . s tesszik tudni, mi volt benne? . . . egy levél meg valami!

„Tisztelt uram!

Ön azt kérdezte tőlem tegnap, hogy „van-e szívem?“ — én azt feleltem, hogy van! — Ön annak a felét kérte; . . . ime itt küldöm önnek! Viktória.“

N. B. A legutóbbi országos vásár alkalmával vette jegyesem vásáriának; nem hiszem, hogy valami kitűnő ize lenne; — én még nem kóstoltam!“

Oh keserűség meg ne öl! hát ő nekem egy komisz mézeskalács-szív felét küldte meg; . . . s ha legalább a vers is rajta volna? . . . hanem azt magának tartotta! . . .

Oh, oh! . . . ily szíves szívtelen levél!! . . .

Mily szép paradoxon? . . . beküldöm példának valami stylisticába! . . .

Füles Piktör.

Irodalom.

— A „Regényvilág“ ez. kiváló szépirodalmi folyóiratból megjelent a 20—22-ik füzet, nagyon becses és érdekes tartalommal. Jókai Mór „Egy játékos aki nyer“ ez. kiválóan érdekes regényének folytatásai mellett veszzük F.-né Gyujtó Izabella „A multak arnyai“ ez. Erdély társadalmi életéből merített szép regényének újabb közleményeit. Az eredeti regényeken kívül e vállalat a külföldi irodalmak legjobb termékeit is ülteti át és e térer kifejett működése határozottan odairányul, hogy leszorítsa a családi olvasó asztalról azokat a kártékony, seajtes gyári termékeket, mikkel egyes lelketlen üzér a magyar közönséget néhány év óta mindenféle „praenium“-szédélés által elárasztani törekszik. „Regényvilág“ ez újabb füzetében alig hogy befejezi a legnagyobb francia regényirő Daudet Alfonz „Tarascini Tartarin uram jeles kalandjai“ ez. humoros regényét, — már is egy más nemzetbeli kiváló írónő, Pierantoni Mancini Grazia asszony, az olasz külügyminiszter költői lelkü leányának „Lidia“ ez. szép szerelmi történetének közlését indítja meg. Pierantoniné a mai Olaszország egyik legkiválóbb írója, ki nagyon is megérdemli, hogy a jobb izlésű magyar közönség megismerkedjék vele. Ezekon kívül Taubert Emil „Niobe leánya“ ez. hosszabb elbeszélése, Rosegger, az osztrák alpesek költőjének egy kedves rajza, költemények, irodalmi és más egyebet foglalnak e füzetekben. Újlag ajánljuk e minden tekintetben pártolásra méltó folyóiratot t. olvasóink, különösen művelt hölgyeink figyelmébe. A „Regényvilág“ legközelebbi számában megkezdü Marliut E. asszony „Az ispán cselédje“ ez

Folytatás a mellékletben.

legújabb regény most folyó évf előfizetési ára évre 6 frt. Elő egyenesen a hivatala Buda

Kéjuta

Sz. Istvanün városi lig-tb kalmával a állomásokon, eg Szeben, Héu harmadik os litott aron állomásokon ki, s érvény vonatra, kivé suly nem em közönség, h séges menet ban mindkét ezen jegyeke hanem a viss

A hely

tatás f. hó 1 esos ő méltó érdeklődese lett kisöröz

A kas

fogadtatása készületek.

Az ősz

f. hó 20 ka

A fels

napokban szemponból zottság. Az

A nag

állomással o közelebb ad

Hymen

oltárhoz ke Irma kisassz ünnepelte el asszonyának.

Macska

ben a reud akrobatát f kis törpe fiú hóval Sanite Troublent esa kényszerített betestett m törpe állatsze eleinte vona és veréssel j jól folytak.

mérges kan torkon ragad macskák is meglehetett macska ped kedés áldoz

ből, arczána az akrobatá szökött s es

Magya

Newyorkból most közbes ez az u. n ember; Me éves férfi, (Strengmind egy egyszer négy nagy kifeszítve. A által lassan része a bet része felül kopogtatásá

codik Ame manyának badalmat n üzletvezető gyorsiró ge liteni, hogy czéggel öss tesült, 20.0 lomért Mé ajánlatot. A fogják czéls

Szeg

váratlanul legközelebb Indittatva rokonaim nek ez utó arra kérvé jóindulatuk sziveskedje

Czeg

*) E a szerke

legújabb regényének közlését, mely rövid idő alatt még a most folyó év folyamán be fog fejeztetni. — A Regényvilág-előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr. félre 3 frt, egész évre 6 frt. Előfizetheti minden hazai könyvtárnál, valamint egyneműen a kiadóhivatalnál Révai Testvérek könyvkiadóhivatala Budapesten; Koronaherczeg-utca 9. sz.)

Különfélék.

Kéjutazóknak. A f. é. augusztus 20-kára eső Sz. István-ünnep és az ugyanakkor a budapesti városi lig-tben rendezendő nagy népünnepély alkalmával a Kassa-Oderbergi vasút társaság állomásairól, egyebek közt Eperjes, stb. Sáros, Kis-Szeben, Héthárs s Orlórol-Budapestre második és harmadik osztályú menetérti jegyek felére leszállított áron adatnak ki. Ezen jegyek a nevezett állomásokon csak augusztus 18. és 19-én adatnak ki, s érvényesek augusztus 26-ig bezárólag minden vonatra, kivéve a gyorsvonatokat. Szabad podgyász-súly nem engedélyeztetik. Figyelmeztetik az utazó közönség, hogy miután ezen utazásra csak közönséges menetjegyek fognak kiadani, melyek azonban mindkét oldalon lebelyegezve lesznek, hogy ezen jegyeket Budapestre érkezésekor át ne adja, hanem a visszatutazás megtehető okából megtartsa.

A helybeli mentelep-laktanyában a lökím-tatás f. hó 11-én delelőt Kozma miniszteri tanácsos ő méltóságának vezetése s a közönség élénk érdeklődése mellett ment végbe. Összesen 12 mén lett kisorozva.

A kassai püspök úr ő exezjának ünnepélyes fogadtatása ügyében nagyban folynak az elő-készületek.

Az őszi gyakorlatokra beszölitott honvédek f. hó 20 ka körül fognak bevonulni.

A felsőbb leánynevelő-intézet helyiségeit e napokban vizsgálta meg egészségi és rendöri szempontból egy e ezéla kiküldött hatösági bizottság. Az eredmény teljesen kielégítő volt.

A nagysárosi múmalmot az ottani vasuti állomással összekötö szarnyvonat elkészült s legközelebb adatik át a forgalomnak.

Hymen. Dessewffy M. rezel úr e hóten vezette oltárhoz kedves és szeretetreméltó aráját, Úsz Irma kisasszonyt. Bánó Iván úr pedig közelebb ünnepelte eljegyzését a bájos Semsey Anna kisasszonnyal. — Szívöböl gratulálunk.

Macskák által szétmarcangolt ember. Lilleben a rendörség egy megszökött Lumeau nevü akrobatát fogott el, ki kegyetlensége által egy kis törpe fia halálát okozta. Ezt a fiút ezélett 6 hóval Sanitesben mint esodát megvásárolta. A kis Troublot csak 62 centiméternyi magas volt. Arra kényszerítette, hogy tigriseknek és párduezoknak betesett macskákkal adjon mutatványokat mint törpe állatszelidítö. A fia, ki irtödött a macskáktól, eleinte vonakodott, de kegyetlen gazdája éheztetés-és veréssel kényszerítette öt. Eleinte az előadások jól folytak, egy napon azonban az egyik, nagyon mérges kandur macska a kis Troublotre ugrott, torkon ragadta és földre rántotta, erre a többi macskák is megrohanták a törpét és mielött öt meglehetett volna menteni, megölték, az egyik macska pedig orrát harapta le. Midön a nyeresz-kedös áldozatának holttestet kivonszolták a ketrezezből, arezának már nem volt emberi formája, a nép az akrobatát lynchelni akarta, de ez már megszökött s csak késöbb fogták el.

Magyar ember találmánya New-Yorkban. Newyorkból írják: Nagyszerü találmány képezi most közbeszéd tárgyat a kereskedelmi körökben: ez az u. n. doboz gyorsirö, mely egy magyar ember; Mérö János találmánya. Mérö 35—36 éves férfi, egy helybeli nagy papirkereskedés (Strengmind et Comp) üzletvezetöje. Találmánya egy egyszerű dobozból áll, melyben három, vagy négy nagyobb dobozban, négy papirszalag van kifeszítve. A papirszalagok egy gomb megnyomása által lassan előretölednek, míg a gépezet másik része a betüket írja le a papírra; a gépezet ez a része felölröl kezeletik és nemileg hasonlít a távirö kopogtatásához. Mérö körülbelül 10 év óta tartözködik Amerikában; bekésmogyei születésü. Találmányának szerkezetét nagy titokban tartja, a szabadalmat már megkapta és most a czég, melynek üzletvezetöje nagyban fogja előállítani a legújabb gyorsirö gépeket. Érdekesnek tartom még felemlíteni, hogy egy angol vállalkozó ki a Strengmings-czéggel összekötötésben áll és a találmányról ertesült, 20.000 font sterlinget ajánlott a szabadalomért Mérönek, ez azonban visszautasította az ajánlatot. A találmányt különösen parlamenteokban fogják ezélszerüen alkalmazhatni. (E—s).

Nyilt-tér.*)

Szegedre lett behivásom oly hirtelen és váratlanul történt, hogy idő rövidsége miatt még legközelebbi rokonaimtól sem bucsuzhattam el. Indittatva érzem magamat ennél fogva kedves rokonaimnak, barátainak és tisztelt ismeröseimnek ez uton szivélyes „Isten-hozzád“-ot mondani, arra kérvén öket, hogy irántam tausított becses jóindulatukat számomra továbbra is megörizni sziveskedjenek.

Czegléden, 1882. évi július hó 31-én.

D z u r á n y i B é l a .

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelösséget a szerkesztö.

Ein Tourist über Geméthe.

„Unser Freund Ahmed erhielt unlängst von einem Touristen, der Oberungarn's Bäder bereist und auch in Geméthe einige Tage zugebracht hat, ein Schreiben, welches sich vorzüglich mit diesem Bade befaßt. Diefem Schreiben, welches uns zur Verfügung gestellt wurden, entnehmen wir Folgendes.

Geméthe erfreut sich trotz der im Allgemeinen ziemlich ungünstigen Witterung einer solchen Anzahl von Gästen, daß jede halbwegs bewohnbare Lokalität besetzt ist und selbst Badezimmer zum Schlafen gebraucht werden. Das Bad selbst, umgeben mit Fichten, Kiefern, Buchen und Eichen scheint ein recht angenehmer Sommeraufenthalt zu sein. Im Walde gibt es liebliche Spaziergänge, welche vom Laub der Bäume so dicht überdacht sind, daß die Gäste unter diesem natürlichen Dache nicht nur gegen die sengende Hitze, sondern auch gegen Wind und Regen Schutz finden. Kein Wunder daher, daß die Gäste den größten Theil des Tages im Walde zubringen. Man luftwandelt, man plauscht, man liest und ergözt sich an:

„Süßen Träumen
Unter Bäumen.“

wie Gräfin Melanie im „Zustigen Krüge.“ — Das Wasser ist vorzüglich, kräftigend, und wird behauptet, daß es namentlich auf Magenleidende von wohlthuender Wirkung ist, wogegen die mit Ozon geschwängerte Luft Brust- und Lungenleidenden Linderung verschafft.

Die neuen Willen auf der Anhöhe sind sehr zierlich und nett gebaut. Die Zimmer in denselben hoch, luftig, trocken, geräumig und mit Comfort eingerichtet, die Preise hingegen mäßig. Für das schönste Zimmer wird 1 fl. per Tag gerechnet; doch gibt es Zimmer zu 80, 60, 40 und 30 fr. per Tag. Warme Mineralwasser-Bäder kosten per Stunde 15—30 fr. — In der niedlichen, kleinen Kapelle wird sonntäglich Messe gelesen. Im Laufe des Sommers wurde dieses Amt auch vom Eperjeser Abt, von Rajshauer Domherren, ferner vom Herren Probst Bertalan v. Szinych versehen. Das Schönste und Interessanteste hiebei ist jedenfalls der Umstand, daß die Andacht jedesmal ein interkonfessionelles Gepräge aufweist, inwiefern dem Gottesdienste nicht nur Katholiken sondern auch Evangelische, Reformirte, ja selbst Semiten beizuwohnen pflegen. Ein Beispiel, welches man an so manchen Orten befolgen könnte!

Die Kost ist billig, läßt aber so Manches zu wünschen übrig. Die Gastgeberin scheint nämlich den Ueberfluß gründlich zu hassen und bemüht sich, für die Gesundheit ihrer ständigen Gäste mütterlich zu sorgen; denn die Speisen sind nie zu fett angerichtet und sind die F. T. Kostgänger gegen Magenüberladung so gut wie sicher. Dies gilt jedoch nur von der Mittagkost; Abends werden stets schmackhaft zubereitete Speisen servirt und haben sich namentlich durchreisende Gäste nicht zu beklagen.

Den Zeitvertreib der Gäste bilden: Lectüre, Handarbeiten, Schreiben, Promenaden, Ausflüge, Scheibenschießen, Kegelscheiben, Kartenspielen etc.

Abends Musik, Gesang, Tombola und schließlich ein Tänzchen im geräumigen Saale, in welchem es ein Piano gibt. Konzerte und Tänze werden entreefrei arrangirt, nur muß ein jeder Gast mit einer Stearin-Kerze beisteuern.

Ein Uebelstand für ruheliebende Gäste ist bei ungünstiger Witterung der heillose Lärm, welchen die vielen Kinder ausstiften. Diefelben scheinen hier eine unbegrenzte parlamentarische Freiheit zu genießen; es wäre wahrlich gar nicht auszuhalten, wäre „Kardos bácsi“ nicht da, denn nur seine grimmigen Blicke sind es, welche der hoffnungsvollen Generation einigermaßen Respekt einzusöföen vermögen.

Doch halt! was soll das bedeuten? — Schon wieder ein Hallo! und Lärm. Diesmal erweisen sich jedoch die grimmigsten Blicke als völlig nutzlos. Es ist, als wäre ein Dampfschiff angelangt. — Nun ein Dampfschiff ist es nicht, wohl aber ein Kommunikationsmittel, welches ein bisher an weiland Noas Arche erinnert, — ein schwieriger Fiaferkasten, hier Omnibus genannt. Die helle Glocke gibt ein Zeichen und Alles strömt dem Gemache zu, welches den stolzen Titel „Inspektions-Kanzlei“ führt, um nachzusehen, ob nicht ein Brief, eine Zeitung, ein Paket, oder vielleicht gar ein Gast angelangt ist, welcher letzterer sodann Gegenstand der Besprechung zu bilden pflegt.

Die Umgebung von Geméthe ist die wahrhaftige Heimath verschiedenartiger genießbarer Schwämme ferner einer Unmasse von Him- und Erdbeeren. Ein Liter schöner Erdbeeren kostet 10—12 fr. Schwämme feinsten Sorte in Körben per 2 Kilo zu 14—20 fr. Ebenso billig sind die Eier, Butter und Geflügel zu bekommen. Zum Ueberfluß genießen die Badegäste das Recht in den Waldungen für ihren Gebrauch unentgeltlich Holz sammeln zu können.

Die Bade-Aktiengesellschaft hat gelegentlich ihrer am 6. d. M. abgehaltenen Generalversammlung beschlossen, mehrere Neuerungen und Reparaturen in Angriff zu nehmen. Unter anderm werden zwei Porzellan-Badewannenbäder eingerichtet und neue Anlagen geschaffen werden, ferner wird auch der Neubau der Restauration geplant, wodurch das Bad unzweifelhaft viel gewinnen würde.

Die uneigennütige Aktiengesellschaft verdient wirklich alles Lob und wird dieselbe im Interesse des Bades auch fernerhin so viel thun, wie bisher, so

kann man Geméthe die schönste Zukunft prognostizieren.

Gerne wäre ich noch länger hier geblieben und es thut mir wirklich leid von den schönen, freundlichen Willen und den liebenswürdigen Badegästen schon jetzt scheiden zu müssen. Ich werde die angenehmen Spaziergänge und die schönen Augen, welche ich da zu bewundern Gelegenheit hatte, nicht so bald vergessen. Darum noch ein letztes Adieu von der „Zabiana“. Wiedersehen im Jahre 1883!

Nordungarische Papierstoff-Fabrik.

Allenfalls die nächste Nummer dieses Blattes wird die Einladung zur Theilnahme an der Actien-Zeichnung für ein neues industrielles Unternehmen, bringen welches unter der Firma „Nordungarische Papierstoff-Fabrik“ in's Leben gerufen werden soll.

Eine Reihe hervorragender Männer unserer Stadt hat die Initiative zur Gründung dieses Unternehmens ergriffen; wir finden unter denselben Namen, von denen wir wissen, daß dieselben nur dort zu finden sind, wo gesunde Bestrebungen verfolgt werden, wo Pläne, welche ganz und gar auf reellem Boden basiren zur Verwirklichung gelangen sollen.

Nach langem Stillstande auf industriellem Gebiete hat eine Reihe von Männern, an deren Spitze, der hochgeachtete Herr Hofrath Jellenik-Almássy steht, die Initiative ergriffen um dasjenige zur That werden zu lassen, worüber viel, vielleicht zu viel Worte gesprochen wurden, — die Znaugriffnahme eines Industriezweiges.

„Der Worte sind genug gewechselt, nun laßt uns endlich Thaten sehen.“ Das Gründer-Comité des vorliegenden Unternehmens ist diesem Mahnrufe gerecht geworden.

Die Männer welche sich an die Spitze dieses Unternehmens stellten, waren sich wol bewußt, daß von der vorsichtigen Wahl des neu zu erwerbenden Industriezweiges Alles abhängt.

Ein Fehlgreifen in diesem Punkte, eine erneuerte Enttäuschung auf diesem Gebiete und die Unternehmungslust ist wieder für Jahrzehnte lahm gelegt, jeder weitere Schritt auf industriellem Gebiete für lange Zeit unmöglich gemacht.

Es hieß also hier Vorsicht, Vorsicht und wieder Vorsicht gebrauchen und das Gründer-Comité glaubt eben, soweit menschliche Vorsicht möglich erscheint, darnach gehandelt zu haben.

Von folgenden Gesichtspunkten mußte sich das Comité, welches an das Capital unserer Stadt appellirte bei Gründung des neuen Unternehmens leiten lassen:

- I. Vorsichtige Wahl des Industriezweiges.
- II. Fachmännisch vollkommen genügende Leitung.
- III. Geringstes Risiko.
- IV. Rentabilität.
- V. Arbeiterfrage.

Sehen wir nun in welcher Weise diese einzelnen Fragen bei dem projectirten Unternehmen gelöst erscheinen und beleuchten wir gleichzeitig das Unternehmen an und für sich.

I. Wahl des Industriezweiges.

Unter den Rohprodukten unserer Gegend bilden die Hadern ein wesentlichen Factor.

Diefelben bilden das wichtigste Material der Papierfabrikation, zumal die nordungarischen Hadern, zum überwiegenden Theil aus Leinen — und Hanfsajern bestehend, werden von den Papierfabriken ganz besonders geschätzt.

Die Wichtigkeit der Hadern im Allgemeinen als Material der Papierfabrikation wird am besten dadurch gekennzeichnet, daß die öst-ungar. Monarchie für diesen Artikel ausschließlich einen Ausfuhrzoll von fl. 4 — Gold pro 100 Kilo erhebt.

Seit Jahrzehnten werden, die Hadern der nordungarischen Comitete durch Vermittlung 2—3 österr. Großhändler, welche die Hadern an Ort und Stelle den kleinen Händlern ablaufen, den österreichischen Papierfabriken zugeführt; ein directer Verkehr zwischen den ungar. kleinen Händlern und den österr. Papierfabriken konnte niemals zu Stande kommen, weil diese kleinen Händler den Papierfabriken weder leistungsfähig noch vertrauenerweckend genug sind; es befinden sich die kleinen ungar. Hadernhändler fast ganz in Händen der österr. Haderngroßhändler, welche den fast ausschließlichen Nutzen aus dem ungar. Hadernmarkt ziehen.

Es lag daher nahe die nordungar. Hadern im Lande selbst in Form fabrikmäßiger Ausbeute, dem heimischen Markte nutzbringender zu machen, mit anderen Worten die Schaffung einer Papier-Industrie in hiesiger Gegend anzubahnen.

Das Gründer-Comité, welches sich dies zum Ziele gesetzt hat ist gleichzeitig einem Vorsatze, mit allergrößter Vorsicht ans Werk zu gehen, treu geblieben, indem es an die schrittweise Schaffung eines Papierfabrik-Etablissements geht, seiner ersten Thätigkeit jedoch engere Grenzen zieht um im geeigneten Momente das Feld zu erweitern.

Das projectirte Unternehmen fängt damit an die Hadern des eigenen und der nächstliegenden Comitete anzukaufen und dieselben jener Verarbeitung zu unterziehen, welche man in den Papierfabriken die „Hadernsaalarbeit“ nennt, welche Arbeit darin besteht

die Haderu fabrikmäßig zu sortiren, reinigen und zu schneiden.

Das Gründer-Comité hat die Ueberzeugung gewonnen daß diese sortirte Waare „flotten Abjaß bei den Papierfabriken“ finden wird.

Bewährt sich dieser erste Schritt, dann wird im geeigneten Momente an die weitere Verarbeitung der „sortirten Haderu“ zu sogenannten „Halbzeug“ gegangen und von da zur Fabrication des Papierses selbst, ist nur noch ein Schritt.

Etwaige Vorwürfe, das Unternehmen, wie es heute in Angriff genommen wird, wäre kein industrielles, werden durch den Umstand allein genügendwiederlegt, daß wir 80/100 Arbeiterinnen Beschäftigung geben und gleichzeitig aus einem minderwerthigen Product ein mehrwerthiges schaffen.

II. Fachmännische Leitung.

In diesem Punkte haben die Gründer die volle Ueberzeugung gewonnen keinen Fehlgriff gemacht zu haben.

Die dem Unternehmen cooptirte fachmännische Persönlichkeit bringt reiche Erfahrungen auf diesem Gebiete mit, gehört dem betreffenden Industriezweige seit 15 Jahren an, hat in vielen Ländern praktisch darin gearbeitet und ist dem Gründer-Comité nach jeder Richtung hin bestens empfohlen worden.

III. Risiko.

Das Gesellschaftsvermögen wird fast ausschließlich als Betriebskapital verwendet; die Herstellung von Baulichkeiten ist ganz ausgeschlossen; die Aufstellung von Maschinen erfordert ein verhältnismäßig sehr geringen Betrag. Das Betriebskapital wird daher zum überwiegendsten Theil in leicht verkäuflichen Waarenvorräthen investirt, welche jeder Zeit eine leichte, Verluste fast ganz ausfließende Liquidation ermöglichen, sofern nur bei Einkauf und Verkauf richtig disponirt wird.

IV. Rentabilität.

Es sollen zur Verarbeitung gelangen 20,000 Meterzentner Rohhaderu, welche in 24—30 Fabrikmäßige Nummern sortirt werden.

Der aus dem Sortirergebnis allein resultirende Bruttogewinn wird nach einer den heutigen Marktpreisen zu Grunde liegenden Calculation auf fl. 1.50 pro Meterzentner berechnet.

Bei 20,000 Meterzentner beträgt demnach der Gewinn aus der Sortirung allein fl. 30,000 Brutto was bei einem Capitale von fl. 50,000 ein 60% Bruttoergebnis aufweist.

Bei richtiger Disposition muß gleichzeitig noch ein erheblicher Gewinn aus dem Einkauf der Haderu resultiren.

Mag diese Berechnung auch dem Einzelnen zu schön gefärbt erscheinen, so viel steht fest.

Ein Meterzentner Haderu welcher zum Marktpreise gekauft wird, kann durch fabrikmäßige Sortirung nur an Werth gewinnen und in diesem Mehrwerth liegt gleichzeitig die Garantie der Rentabilität.

Insolange als bei Einkauf der Rohhaderu und Verkauf der sortirten Waare nur richtig und verständnißvoll disponirt wird, ist eine nutzbringende Thätigkeit als feststehend zu betrachten, ein Verlust unbedingt ausgeschlossen.

V. Arbeiterfrage.

Das Gründer-Comité hat die Ueberzeugung gewonnen, daß es hier weder an dem geeigneten weiblichen Arbeiterpersonale fehlt, noch daß deren Abrihtung und Angewöhnung an die Fabrikarbeit irgend welche Schwierigkeiten in den Weg treten könnten.

Bemerkten wir noch schließlich daß das Gründer-Comité von dem Grundsätze ausging die Kosten der Verwaltung auf das geringste Maß einzuschränken, so daß das Unternehmen in strenger Weise, als handelte es sich um ein Privatunternehmen, angefaßt wird, so haben wir Alles erschöpft, was zu Gunsten dieses Unternehmens spricht.

Eperies 8-ten August 1882.

Nützlich protocollirte Fruchtpreise

vom 7. Aug.

nach Meterzentnern (mëtermázsánként).

	I.		II.			I.		II.	
	fl.	kr.	fl.	kr.		fl.	kr.	fl.	kr.
Weizen	10	50	10	—	Erbisen	9	—	8	50
Halbfrucht	—	—	—	—	Speck	90	—	84	—
Roggen	6	50	6	—	Schweinefett	88	—	84	—
Gerste	6	—	5	50	Heu	2	40	1	80
Hafer	6	—	5	50	Stroh	—	90	—	80
Hirse	12	—	11	—	Rindfleisch pr. K.	—	48	—	44
Kukurutz	8	—	7	50	Spiritus pr. Liter	—	25	—	—
Erdäpfel	1	60	1	40	30grädiger	—	—	—	—
Linolen	15	—	14	—	Butter ein Kilo	—	90	—	—
Fisolen	7	—	6	50	Eier pr. Paar	—	4	—	—

Tagesneuigkeiten.

Das hier garnisonirende 5-te Bataillon unseres Regiments, wird infolge der im Zuge befindlichen Reorganisation einem neu zu keirirenden Regimente einverleibt werden.

Texas in Eperies. Dieser Tage saßen zwei Herren in einem öffentlichen Lokale beim Weine. Doch wie Alles, so hat unter Umständen auch die Gemüthlichkeit ein Ende. Es ergaben sich formelle und prinzipielle Gegensätze, infolge derer die Auseinandersetzungen eine greifbare Gestalt anzunehmen begannen. Der Eine stand hitzig auf, um sich schlagender Argumente zu bedienen, da riß der Andere plötzlich einen wohlgeladenen Revolver aus der Tasche, welchem er seinem Partner in freundschaftlichster Weise unter die Nase hielt. Das Heißliche und Delikate der Situation leuchtete sofort ein — und der Schluß war, daß sowohl der formelle, wie auch der prinzipielle Standpunkt stillschweigend fallen gelassen wurde und beide Herren gemüthlich nach Hause gingen. Die freundschaftlichen Beziehungen der beiden „Mächte“ erlitten fortan nicht die mindeste Störung, denn dieselben befanden sich unter dem europäischen Schutze des Revolvers.

Symen. Herr Anton Schroepfer feierte leghin seine Verlobung mit dem lebenswürdigen Fräulein Mathilde Walzer aus Leutschau. Wir gratuliren!

Der löbl. Ausschuß des Eislaufvereines soll — wie wir vernehmen — endlich entschlossen sein, dem Wunsche des eislaufenden Publikums Rechnung zu tragen und die Frage der schon seit Jahren geplanten Eishalle in günstiger Weise zu erlädigen.

Die Schulbücherqualen sollen so wünscht es der Unterrichtsminister, ein Ende nehmen. Ein Vater, der seine der Söhne in die Mittelschule schickt, weiß aus eigener Erfahrung, welchen Chikanen seine Geldbörse durch die nicht endenwollende Anschaffung immer neuer und immer „schlechterer“ Schulbücher ausgesetzt ist. Der Unterrichtsminister will diesem Unfug ein Ende machen. Er richtete an die Oberdirektoren sämtlicher Schuldistrikte einen Zirkularerlaß in welchem er bezüglich der Verwendung von Schulbüchern und Lehrmitteln zum Unterrichte das Verfahren regelt. Der Erlaß verfügt, daß Schulbücher in Zukunft nicht mehr direct dem Minister unterbreitet werden dürfen, sondern durch den Oberdirektor des betreffenden Schuldistriktes in Begleitung eines

Berichtes eingereicht müssen, aus welchem deutlich ersichtlich ist, daß das neue Werk besser sei, als die bisher in Gebrauch gestandenen, resp. daß es eine Lücke ausfüllt oder den Unterricht erleichtert.

Vasuti menetrend.

Eperjes—Kassa és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. regg. — 12 óra délben, — 5 óra 29 p. délután és 9 óra 10 p. este.
Megérkezés Kassára: 7 óra 58 p. regg. — 1 óra 24 p. délután, — 7 óra 24 p. este, — és 10 óra 51 p. este.
Elindulás Kassáról: 6 óra 37 percz reggel, — 12 óra 11 percz délben, — 6 óra este.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 percz reggel, — 1 óra 53 p. délután, — 7 óra 41 p. este.

Eperjes—Oderberg és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 percz reggel (személyonat, Rutkától gyorsvonat.)
Megérkezés Iglóra: 9 óra 10 p. regg. — Poprádra 10 óra 9 p. reggel, Rutkára 2 óra délben, Oderbergre 5 óra 23 p. este.
Elindulás Eperjesről: 5 óra 29 percz este.
Megérkezés Iglóra: 9 óra 36 p. este, Poprádra 10 óra 57 p. este, Rutkára 4 óra 31 p. reggel, Oderbergre 9 óra 20 p. reggel.
Elindulás Oderbergről: 11 óra 7 percz délelött, (gyorsvonat Rutkáiig, azontúl másodrendű vonat.)
Megérkezés Rutkára: 2 óra 19 p. délután, Poprádra 6 óra 39 p. délután, Iglóra 8 óra 1 p. este, Eperjesre 11 óra 10 p. este.
Elindulás Oderbergől: 5 óra 48 p. délután.
Megérkezés Rutkára: 9 óra 48 p. este, Poprádra 3 óra 14 percz reggel, Iglóra 4 óra 20 percz reggel, Eperjesre 8 óra 17 percz reggel.

Eperjes—Sátoralja-Ujhely és vizont.

Elindulás Eperjesről: 12 óra délben, — megérkezés Ujhelyre: 7 óra 17 p. este.
Elindulás Ujhelyről: 3 óra 24 p. reggel, — 9 óra 6 p. délelött.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután.

Eperjes—Budapest és vizont.

Elindulás Eperjesről: reggel 6 óra 3 p. — déli 12 óra, — este 9 óra 18 percz. Kassától Budapestig gyorsvonat.)
Megérkezés Budapestre: este 8 óra, — reggel 6 óra 33 p. — reggel 7 óra 18 percz.
Elindulás Budapestről: reggel 7 óra 31 percz, — este 8 óra 49 p. — éjjel 11 óra. (Kassáiig gyorsvonat.)
Megérkezés Eperjesre: este 7 óra 41 percz, — déli 1 óra 53 percz, — reggel 8 óra 17 percz.

Eperjes—Orló és vizont.

Elindulás Eperjesről: reggel 8 óra 37 percz, délután 2 óra 23 percz.
Megérkezés Orlóra: déli 12 óra, — délután 5 óra 56 percz.
Elindulás Orlóról: éjjel 2 óra 26 percz, — déli 1 óra 33 percz.
Megérkezés Eperjesre: reggel 5 óra 43 percz, — délután 4 óra 59 percz.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Maitsoh Lajos.**

Tanuló

kellő iskolai képzettséggel ellátott fiu tanulónak felfogadtatik **Zavatzky Szilárd**, divat s rőfös üzletében Eperjesen. 3

Lehrling

mit den nöthigen Vorkenntnissen versehen, findet Aufnahme in der Mode- und Schnittwaarenhandlung des **Constant Zavatzky** in Eperies.

Scharf F. János

könyvnyomdája és vonalzó-intézete

ajánlja magát

minden nyelven való nyomtatványok

gyors és szakszerű elkészítésére.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

2250. tk. szám. 1882.

3-3.

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Sebej Mihály és Mária végrehajthatónak Potoesnyák Mihály és Borbála házastársak végrehajtottak elleni árverés ügyében 300 frt és jár. behajtása tekintetéből.

1. Elárvereztetik a tót-sóvári 78. számú telekkönyvi I. II. a zsellérség és szántóföld fele és t. sóvári 118. számú telekkönyvi fél zsellérség.
2. Kikiáltási ár 720 frt s illetőleg 112 frt.
3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1882. évi szeptember hó 4-ikének délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 72 frt illetőleg 12 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben, és pedig 1-ső részlet egy, a 2-ik két hó alatt a leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal, mint letéti pénztárba lefizetendő bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólírott hatóságnál betekintethetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1882. évi július hó 6-án.

Gryneusz,
h. jegyző.

Kovaliczky M. s. k.
h. elnök.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

2351. tk. szám. 1882.

2-3.

HIRDETMÉNY.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Bergmann Keresztély és Vilma házastársak kérelmére folyamatba tett önkéntes árverési ügyben:

1. Elárvereztetik az eperjesi 924. sz. tjkbeni 97. hr. és 311. öszs. sz. haz 12000 frt kikiáltási ár mellett, az 1238 hr. sz. szántóföld 225 frtnyi kikiáltási árban, azután az eperjesi 1144. sz. tjkbeni 99. öszs. és 868-869. hr. számú ház és kert 2600 frtnyi árban, a 2879. hr. sz. szántóföld 675 frt kikiáltási árban és a 2988, 2989, 2990, 2992 és 2994. hr. sz. rét és szántóföld 450 frtnyi kikiáltási ár mellett.

2. Kikiáltási ár a fent kitett összegek.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1882. évi augusztus hó 22-ikének délelőtti 9 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni a kikiáltási ár 10%-ját.

5. A vételár az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nappal a leütés napjától számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólírott hatóságnál betekintethetők.

7. Az árverés joghatálya az eladást kívánt tulajdonosok beleegyezésétől tételtetetik fel, a bele nem egyezés azonban az árveréstől számított 15 nap alatt írásban nyilvánítandó.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1882. évi július hó 6-án.

Gryneusz s. k.
h. jegyző.

Kovaliczky s. k.
h. elnök.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

216. vghsz. 1882.

1-

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bártfai kir. járásbíró 904. számú végzése által Harikovszky Emil végrehajtható javára Vodnyanszky Lajos ellen 35 frt tőke, ennek 1882. év jul. hó 20-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 10 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 390 frtra becsült két tekeasztal és egy kávéházi pénztárból álló ingóságok árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1218/1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a bártfai fürdőben leendő eszközzésére 1882-ik év augusztus hó 14-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Bártfán, 1882-ik évi aug. 1-ső napján.

Kollek Géza, s. k.
kir. bir. végrehajtó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

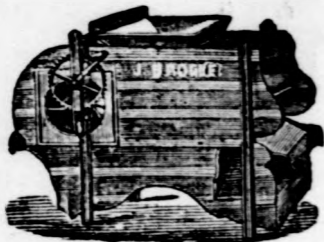
Nem hivatalos hirdetések.

BROGLE JÓZSEF

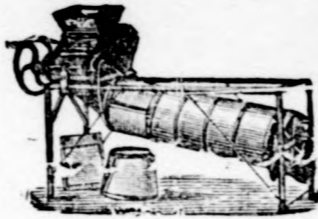
gép és rostalemez gyára BUDAPESTEN.

GYÁR: vácz-ut az osztr. államvaspálya közelében. RAKTÁR: vácz-ikörut 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait mint:

Trieuröket, változó rostával
Tisztító gépeket, szelelővel
Különlegességek malmok számára;
28.466. szám alatt szabadalmazott
hármás ekéiket.

cséplőgép-rostákat, lyukkasztott és hasított lemezeket

vas, acél és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szereket. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

— Árjegyzék
11-15

Geheime Krankheiten

Geheile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung, selbst die verzweifeltsten Fälle, ohne Berufsstörung. Ebenso die böstartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerrüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella, 312

Mitglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.
Paris, 6 Place de la Nation 6.

A. Dietrich's Fichtennadeläther

sicherstes und vorzüglichstes Haus- und Heilmittel gegen

Gicht, Rheumatismus, Lähmung der Nerventhätigkeit, Kreuz- und Brustschmerzen, rheumatische Kopf- und Zahnschmerzen

empfohlen und zu beziehen durch das Depot bei Herrn JUL. ISEPY, Apotheker, Eperies.

Für Magenleidende!

A. Dietrich's Universal-Magenbitter

ein sehr bewährtes Getränk bei Verschleimung, schwacher Verdauung, Hämorrhoidal, Unterleibs- und Magenbeschwerden, hat sich durch seine magenstärkende Wirkung grossen Ruf erworben und ist nach Begutachtung bedeutender Aerzte jedem Magenleidenden bestens zu empfehlen.

Depot hält hievon: Herr JUL. ISEPY, Apotheker, Eperies. 2 1

Eladandók

a helybeli közp. fogház helyiségében, gyümölcs-szállításra és piaci bevásárlásra használni szokott kosarak; még pedig: hasított vesszőből készült 190 db. kosár 20 krajczárjával és egész vesszőből készült 80 darab 25 krajczárjával.

Eperjesen, 1882. évi augusztus hó 5-én.

Tahy Arnold s. k.,
kir. fogházfelügyelő. 1

Beachtenswerth.
EPILEPSIE
Krampf- & Nervenleidende,
finden sichere Hilfe durch meine Methode.
Honorar erst nach sichtbaren Erfolgen.
Briefliche Behandlung. Hunderte geheilt.
Prof. Ch. Albert, 3-12
Paris, 20 Avenue de Wagram.

Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát varrógép utazónak kiképeztetni hajlandó — fizetés és magas jutalék mellett, — azonban utazási költségek megtérítése nélkül. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánlatát valamint bizonyítványaik másolatát elfogadja.
G. NEIDLINGER, Kassán főtér 79. sz.

